

[Lundberg.]

varetaget Statens og Husmændenes Interesser. Det er givet.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov sagde, at jeg havde omtalt Formanden for Viborg Amtskommission og ment, eller i alt Fald hørt Rygter om, at han skulde have godkendt et Hus uden at have set det. „Jeg betvivler meget“, siger det ærede Medlem, „at det er rigtigt, for jeg har været til Stede ved Lejligheder, hvor Chr. Christensen er gaaet meget stærkt frem mod Entreprenører, som ikke har opfyldt deres Forpligtelser. I det hele taget tror jeg at kunne sige, at han er optraadt paa en fuldstændig god og forsvarlig Maade overfor de Husmænd, der skulde have Jord.“

Jeg maa sige, der er ikke Tale om at have hørt Rygter i denne Sag. Det Spørgsmaal, jeg stillede til den højtærede Landbrugsminister, lød som følger: „Jeg spørger endvidere den højtærede Landbrugsminister: Hvis en Amtskommissionsformand i Viborg Amt har godkendt en Bygning paa et Statshusmandsbrug uden at have set det, eller i alt Fald uden samtidig at gennemgaa det sammen med den Husmand, der skal overtage Huset, vil Ministeren da, hvis det viser sig, at en saadan Klage er rigtig, afskedige ham?“

Da nu det ærede Medlem Hr. Nørskov ikke kunde vide, paa hvilket Grundlag jeg rettede dette Spørgsmaal, havde han altsaa heller ikke noget Grundlag for at betvivle, at jeg havde Ret til at stille det. Det interesserer mig i og for sig ikke, hvorledes det ærede Medlem i øvrigt ser paa den paagældende Amtskommissionsformand, men da jeg nu en Gang har nævnt det og det viser sig, at de 6 Linier i Referatet af min Tale er det, hvorom alle kredser, medens man gaar let hen over de Forhold, jeg har refereret fra Randers og Aalborg Amter, skal jeg tillade mig at oplæse en Erklæring fra en tidligere Husmand i Viborg Amt, som er det Grundlag, paa hvilket jeg har tilladt mig at rette det Spørgsmaal, som jeg rettede, og som jeg rettede med alle Forbehold.

Den lyder som følger:

„Undertegnede erklærer herved, at jeg, der i April 1920 af Gaardejer J. C. Jensen købte 25 Tønder Land Jord paa Middelhede pr. Rindsholm og herpaa opførte et Statshus, at jeg paabegyndte Murarbejdet den 24. April 1920, at Formanden for Amtskommissionen for Viborg Amt, Chr. Christensen, Møldrup, tilsaa Byggeriet, da Grunden og Soklen var støbt, medens han kort Tid i Forvejen havde

godkendt Jorden, at jeg i Samtale med Christensen den 5. Marts 1921 meddelte, at Huset vilde være færdigt den 20. Marts, og gav jeg ham paa denne Dag skriftlig Meddelelse herom, at Christensen ikke ankom til Middelhede, men derimod sendte Obligationen til Sagfører Mikkelsen i Viborg, af hvem Undertegnede fik Bud om at møde til Underskrift, hvilket skete 31. Marts 1921. At Statslaanet udbetaltes den 16. April 1921, uden at Amtskommissionsformanden eller noget Medlem af Kommissionen endnu havde besigtiget Ejendommen, siden Grunden var støbt, og uden at Pengesagerne var endelig ordnet, og at han 26. Maj 1921 tilskrev mig om at møde paa Viborg Afholdshotel den 28. Maj for sammen med ham, Jordsælgeren og Sagfører Mikkelsen muligvis at faa en Ordning tilvejebragt. At der den 9. Juli 1921 paa Grund af, at saadan Ordning ikke opnaaedes, blev gjort Udlæg i Ejendommen, og at Chr. Christensen, Møldrup, endnu paa dette Tidspunkt ikke havde vist sig paa Ejendommen og altsaa endnu mindre gennemgaaet samme med mig, og at jeg er i Stand til at ledsage nærværende Udtalelse med uomstødelige Beviser.

Randers, den 2. November 1927.“

Denne Erklæring er underskrevet af den paagældende Mand.

Det er paa Grundlag af denne Erklæring, jeg har rettet det Spørgsmaal: Hvis en saadan Klage skulde vise sig at være rigtig, hvorledes stiller Ministeren sig da? Hvis nu Amtskommissionsformanden i Viborg kan levere et Bevis for, at denne Erklæring er urigtig, saa skal jeg bøje mig derfor, men heller ikke før. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Ja, det manglede bare.). Det er en ganske overflødig Bemærkning, højtærede Landbrugsminister, ganske overflødig.

Nu ser jeg, at vedkommende Kommissionsformand i „Skive Folkeblad“ har skrevet, at han ikke har godkendt nogen Ejendom i Viborg Amt uden at have set den. Han siger, at han ikke i de 10 Aar, han har været Kommissionsformand, har godkendt et eneste Husmandsbrug, uden at Kommissionen har beset Forholdene paa Stedet og derudfra taget Stilling til de paagældende Forhold. Det har jeg villet meddele her, og jeg afventer saa roligt Begivenhedernes Gang. Ministeren kan godt saa smaat belave sig paa at komme til at indrømme, at jeg har Ret i denne Sag; det er altid godt at være forberedt. Jeg skal, naar jeg er færdig, hvilket ikke varer saa længe, overgive denne Erklæring